

HOMILIE ZESTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR A 2011

Jezus is een verhalenverteller. Hij geeft aanschouwelijk onderwijs. Kijk om je heen en je ziet God aan het werk, zoals een zaaier die uitging om te zaaien. God aan het werk in het gevarieerde landschap van mensenharten. Laten wij eerlijk zijn: Niets kent zo'n grote verscheidenheid dan de mens zelf. Zoveel soorten mensen als er mensen zijn. Geen twee mensen zijn hetzelfde. U weet uit eigen ervaring ieder kind is anders. In ieder mensenhart zaait God zijn liefdevol Woord maar de respons en de reacties zijn verschillend. Er zijn gelukkig veel mensen die kiezen voor het goede. Er zijn ook mensen bij wie het leven voor verbetering vatbaar zou kunnen zijn. Daarvan zijn ze zich bewust en ze willen eraan werken. Maar er zijn ook mensen die het goede afwijzen, want ze kiezen voor zichzelf, egoïstisch, hebzuchtig, hongerig naar macht. Voor hen is Jezus een sta-in-de-weg. Alle goede woorden van Jezus vallen als zaad op de weg. Of zij schudden ze van zich af zoals een eend het water van haar veren afschudt. Gelukkig valt het zaad vooral in goede mensenharten, maar toch stelt de zaaier vast, dat er onkruid tussen de tarwe staat. Er is dus nog een andere zaaier aan het werk geweest. De verklaring van Jezus is vrij eenvoudig. De boze heeft ook gezaaid.

Wij weten dat mensen niet volmaakt zijn. Zelfs heiligen waren niet volmaakt. Alleen Maria en natuurlijk Jezus. Iedere mens voelt zich vaak heen en weer getrokken tussen goed en kwaad. Bovendien kiezen wij graag voor de gemakkelijkste weg, terwijl de goede weg van geloof en liefde de moeilijkste weg is, die inspanning kost. Vandaar dat onkruid van egoïsme, gemakzucht of het eigenbelang. Wij kunnen het in onze tuinen en landerijen zien, dat het onkruid meestal vlugger opschiet dan het goede zaad. Als wij dat gedrag bij anderen vaststellen, gaan wij ons eraan ergeren. Wij willen als de knechten liefst helderheid en een duidelijke situatie scheppen. Maar de landeigenaar heeft een andere opvatting: "Laat tarwe en onkruid samen opschieten." Wees voorzichtig om tarwe en onkruid al van elkaar te scheiden. Terwijl wij ervan uitgaan, dat het onkruid de goede tarwe zal overwoekeren, gaat Jezus ervan uit dat het goede het kwaad overwint. Oordeel daarom niet te snel en schrijf daarom mensen niet te snel af, want zij kunnen veranderen en zich ten goede bekeren. Pas als de mens alle kansen en mogelijkheden tot ommekeer heeft laten liggen, komt de dag, dat de goede tarwe en het onkruid van elkaar gescheiden worden. Bovendien komt ons dat oordeel niet toe.

De eigenaar is dus voorzichtig. Hij balanceert tussen gestrengheid en tolerantie. Tussen engheid en relativisme. Maar volgens de uitleg die Jezus aan zijn gelijkenis geeft, zijn wij niet de rechters en de maaiers. De meester van de oogst is de Mensenzoon.

Iedere goede opvoeder weet, dat je niets kunt forceren in een mensenleven. Ook het goede moet groeien. Waar elke buitenstaander alleen negatief oordeelt en een kind wil afstraffen, zegt een goede vader en moeder van datzelfde kind: "Geef hem nog een kans. Er zit zoveel goeds in deze jongen of in dat meisje. "Komt wel goed. Schenk vertrouwen." Elke juf en meester weet, dat kinderen met sprongen vooruitgang kunnen maken, op het moment dat ze zich bemind weten en vertrouwen voelen.

"Geduld", zegt Jezus. "Niet te snel. Niet te voorbarig met je oordelen om goede tarwe van onkruid te onderscheiden." Goed en kwaad zijn in het leven meer verstrengeld dan wij denken. De moderne werkelijkheid is heel ingewikkeld. Wij worden voor grote morele vragen gesteld en wij weten vaak niet direct een antwoord. Bovendien tijdens zijn aardse leven heeft Jezus steeds geweigerd om mensen absoluut en volledig tot onkruid te

verklaren. Hij at met tollenaars en zondaars en het werd hem kwalijk genomen, dat hij met dit soort mensen omging. Maar Jezus laat op deze manier blijken, dat er altijd goed zit in elke mens of plekken, die weliswaar ziek zijn, maar die weer gezond kunnen worden. De veroordeelde Maria Magdalena mag herademen, omdat nu eens iemand haar niet voortdurend op haar fouten wijst. Jezus prijst haar zelfs, omdat zij zoveel liefde heeft betoond. Toen de Farizeeën de overspelige vrouw wilden stenigen, veroordeelde Jezus haar niet maar gaf haar een nieuwe kans. Jezus ging verder het huis binnen van Zachaeus, want een mens kan zijn leven beteren. Toen de boosdoener als uitgerukt onkruid al aan het kruis hing, zei Jezus: "Vandaag nog zul je met mij zijn in het paradijs."

Geduld, zegt Jezus, Je kunt je vergissen. Laat het goede het kwaad overwinnen. Wat een opluchting.